

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 271/08-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. marca 2009 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť R. R., P., zastúpeného advokátom JUDr. D. D., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 314/07 a takto

r o z h o d o l :

Základné právo R. R. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 314/07 porušené **n e b o l o .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 25. júna 2008 č. k. II. ÚS 271/08-11 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej

republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť R. R., P. (ďalej aj „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 314/07 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplynulo, že: „Ja, žalobca, som dňa 18. 12. 2006 zaslal na Okresný súd v Čadci návrh proti žalovanému SR - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné nám. 3, o zaplatenie náhrady škody vo výške Sk 238 000,-, ktorá mi vznikla na základe tej skutočnosti, že policajný orgán OO PZ K., ČVS: ORP 478/OPP-KNM-2003 zo dňa 17. 10. 2003, vzniesol proti mne obvinenie pre trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona.

Proti tomuto uzneseniu som podal sťažnosť dňa 17. 10. 2003 a túto sťažnosť mi zamietla Okresná prokuratúra Čadca pod č. Pv 1619/03-8 zo dňa 30. 10. 2003.

Vo veci vydal trestný rozkaz Okresný súd Čadca 1 T 256/04-100 zo dňa 25. 11. 2004, kde ma uznal vinným podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona a uložil mi peňažný trest vo výške Sk 8.000,-. Proti trestnému rozkazu som dňa 03. 12. 2004 podal odpor a na základe vykonaného dokazovania na Okresnom súde Čadca, som bol rozsudkom 1 T 256/2004 zo dňa 11. 03. 2005 spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený podľa § 226 písm. c) Trestného poriadku. Proti tomuto rozsudku sa odvolal Okresný prokurátor a Krajský súd Žilina uznesením 2 To 226/05 zo dňa 21. 12. 2005 odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 256 Trestného poriadku zamietol.

Keďže vo veci ma obhajoval JUDr. D. D., dňa 14. 01. 2004 som s ním uzavrel Zmluvu o poskytovaní právnych služieb v súvislosti s mojou obhajobou a podľa § 5 ods. 1 písm. b) Vyhl. 163/2002 Z. z. som mu uhradil dohodnutú odmenu Sk 200.000,- a 19 % DPH Sk 38.000,-, spolu Sk 238.000,- dňa 17. 01. 2005 úhradou na jeho účet.

Túto škodu vymáham od žalovanej strany, pretože mi ju nenahradila podľa § 9 zákona 58/1969 Zb. v rámci predbežného prerokovania náhrady škody.

Okresný súd Čadca sa cítil vo veci zaujatý, a preto Krajský súd Žilina vylúčil sudcov Okresného súdu Čadca z prejednávania a rozhodovania vo veci na základe uznesenia 10 NcC 17/2007 zo dňa 12. 03. 2007.

Okresný súd Žilina v konaní 16 C 314/2007 ma vyzval, aby som predložil doklad o doručení žiadosti o odškodnenie adresovaný Ministerstvu spravodlivosti, čo som uskutočnil dňa 25. 05. 2007. Následne Okresný súd Žilina výzvou 16 C 314/2007 zo dňa 03. 07. 2007 ma vyzval na doplatenie súdneho poplatku Sk 11.280,-. Súdu som oznámil, že tento poplatok nemožno vyberať dňa 09. 07. 2007, a žiadal som vytýčenie termínu pojednávania, pretože podľa môjho presvedčenia vznikajú nedôvodné prietahy v konaní. Súd potvrdil svojim prípisom zo dňa 13. 08. 2007, že súdny poplatok netreba doplatiť.

Od tohto času som čakal na vytýčenie termínu pojednávania, avšak bezvýsledne až doteraz.

Dňa 08. 10. 2007 som požiadal predsedu Okresného súdu v Žiline o preskúmanie postupu v konaní s tým, aby bol vytýčený krátky termín pojednávania v súlade s § 100 ods. 1 O. s. p.

Na túto moju žiadosť - sťažnosť - odpovedal podpredseda Okresného súdu v Žiline dňa 19. 10. 2007 pod sp. zn. 1SprS 381/2007, že spis bol pridelený konajúcej sudkyňi do jej senátu dňa 04. 09. 2007, a to na obdobie od 01. 09. 2007 do 31. 12. 2007 z dôvodu dočasného pridelenia JUDr. J. M. na Krajský súd v Žiline.

Konajúca sudkyňa že nevytýčila termín pojednávania, vzhľadom na veľký počet vecí, ktoré na súd došli v skoršom období, ako je táto vec.

Predpokladal sa vytýčiť termín v januári 2008, avšak bude vec znova pridelená JUDr. J. M., a bude sa čakať až na jej príchod a termín pojednávania vytýči až JUDr. M. po návrate z Krajského súdu Žilina.

S týmto postupom sa nemôžem stotožniť.

Na základe vyššie popísaného veľmi stručného skutkového stavu mám jednoznačne za to, že Okresný súd v Žiline svojím postupom porušil a stále porušuje moje základné právo na súdnu ochranu v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť k všetkým vykonávaním dôkazom, ako aj moje právo

upravené v článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd formulované ako právo na prejednanie veci v primeranej lehote.

... doteraz neexistuje právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým by bolo rozhodnuté o návrhu na zaplatenie náhrady škody vo výške Sk 238.000,- ...

1. Predmetom konania na Okresnom súde v Žiline 16 C 314/2007, je rozhodnutie o zaplatení náhrady škody podľa zákona 58/1969 Zb.

2. Čo sa týka postupu samotného súdu v predmetnej veci, opakovane poukazujeme na príliš dlhú dobu nečinnosti súdu a riedkosť procesných úkonov...

Vychádzajúc z uvedených kritérií mám za to, že v mojom prípade prichádza do úvahy aj priznanie primeraného finančného zadostučinenia ako náhrady mojej nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch, pretože mám za to, že porušenie môjho základného práva nemožno napraviť obnovením stavu pred jeho porušením a len žiadaný deklaráčny výrok Ústavného súdu nemožno považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, a to jednak z dôvodu neprimeranej dĺžky zbytočných prietahov v konaní, a jednak z dôvodu spočívajúcom v charaktere predmetu sporu, ktorý nie je zložitý.

Na základe vyššie uvedeného navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky takto rozhodol

1. Okresný súd v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 314/2007 porušil právo R. R. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súde v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 314/2007 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. R. R. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume Sk 50.000,-, ktoré je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia nálezu Ústavného súdu.

4. Okresný súd v Žiline je povinný zaplatiť sťažovateľovi všetky trovy konania a právneho zastupovania na účet do dvoch mesiacov od doručenia nálezu Ústavného súdu. Právny zástupca sťažovateľ je platiteľ DPH.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho podpredsedom JUDr. R. B., listom sp. zn. 1SprS/240/08 z 12. augusta 2008 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 25. augusta 2008.

2.1 Podpredseda okresného súdu vo svojom prípise opísal chronológiu úkonov, ktoré okresný súd vo veci vykonal, a uviedol tieto relevantné skutočnosti:

„... Podľa prehľadu úkonov spracovaného dotknutou súdnou kanceláriou bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom dňa 2. 4. 2008. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie tak navrhovateľ, ako aj odporca a dňa 10. 7. 2007 (správne 10. 7. 2008 - pozn.) bol spis predložený Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o podaných odvolaniach. Spis sa v súčasnej dobe nachádza na Krajskom súde Žilina.

... Z prehľadu úkonov, ktorý je vedený v počítačovom registri (...) bolo zistené, že vo veci sa od podania návrhu na súd, resp. od doručenia návrhu z Okresného súdu v Čadci, riadne konalo a nedošlo k žiadnym prietahom. K určitému krátkemu zdržaniu došlo len v dôsledku dočasného pridelenia konajúcej sudkyne na Krajský súd v Žiline. Po návrate z Krajského súdu sudkyňa vo veci nariadila termín pojednávania a na tomto pojednávaní rozsudkom rozhodla. Vo veci tak bolo rozsudkom rozhodnuté cca 1 rok po doručení návrhu z Okresného súdu Čadca. Podľa môjho názoru je sťažnosť sťažovateľa v celom rozsahu nedôvodná...

Okresný súd Žilina súhlasí s upustením od ústneho pojednania veci.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie podpredsedu okresného súdu uviedol, že:

„... Žiadam, aby Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania a o mojej sťažnosti rozhodol. Žiadam tejto vyhovieť tak, ako som ju odôvodnil a považujem ju za dôvodnú.

Od podania sťažnosti Okresný súd rozhodol rozsudkom až 02. 04. 2008, a to na prvom pojednávaní. Proti tomuto rozsudku sme sa obaja účastníci odvolali, pretože ho považujeme za nesprávny.

Rozsudok 16 C 314/2007-79 vo fotokópii v prílohe zasielam, ako aj moje odvolanie zo dňa 09. 05. 2008 a odvolanie žalovaného, Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR.

S tvrdením Okresného súdu Žilina, že nedošlo vo veci k prietahom, sa nemôžem stotožniť, pretože súd vo veci riadne nekonal od vtedy, ako mu bola vec postúpená z Okresného súdu Čadca.

Zároveň žiadam priznať všetky trovy konania a môjho právneho zastúpenia včítane tohto vyjadrenia.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 16 C 314/07:

Dňa 19. decembra 2006 podal sťažovateľ Okresnému súdu Čadca žalobný návrh „o náhradu škody vo výške 238 000 Sk s príslušenstvom“ proti Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „odporca“).

Dňa 12. februára 2007 zákonná sudkyňa oznámila, že sa vo veci cíti byť zaujatá, a žiadala, aby bola vo veci vylúčená.

Dňa 2. marca 2007 bol spis predložený Krajskému súdu v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) z dôvodu, že všetci sudcovia Okresného súdu Čadca sa cítia byť vo veci zaujatí.

Dňa 12. marca 2007 krajský súd uznesením č. k. 10 NcC 17/2007-22 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Čadca sú vylúčení z prerokúvania a rozhodovania veci. Vec bola prikázaná na prerokovanie a rozhodnutie Okresnému súdu Žilina.

Dňa 14. mája 2007 Okresný súd Čadca doručil spis Okresnému súdu Žilina. Vec bola pridelená sudkyňi JUDr. J. M.

Dňa 23. mája 2007 Okresný súd Žilina vyzval Okresný súd Čadca o pripojenie spisu sp. zn. 1 T 256/2004. Ďalej súd vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní predložil dôkazy na

svoje tvrdenia, najmä doklad o doručení žiadosti o odškodnenie, ktorá bola adresovaná odporcovi.

Dňa 29. mája 2007 sťažovateľ odpovedal súdu na výzvu, zaslal požadované dôkazy a žiadal súd o nariadenie termínu pojednávania.

Dňa 18. júna 2007 Okresný súd Čadca zaslal Okresnému súdu Žilina požadovaný spis sp. zn. 1 T 256/2004.

Dňa 3. júla 2007 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 11. júla 2007 sťažovateľ oznámil súdu, že spolu s návrhom už bol zaplatený súdny poplatok v sume 3 000 Sk, a zároveň žiadal súd, aby nariadil termín pojednávania.

Dňa 13. augusta 2007 súd oznámil sťažovateľovi, aby výzvu na zaplatenie súdneho poplatku považoval za bezpredmetnú. Ďalej súd uznesením č. k. 16 C 314/07-50 vyzval odporcu, aby sa písomne vyjadril k predmetnej veci a či súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania.

Dňa 4. septembra 2007 bola vec pridelená sudkyni JUDr. J. S.

Dňa 25. októbra 2007 sa odporca písomne vyjadril k predmetnej veci.

Dňa 4. januára 2008 bola vec opäť pridelená sudkyni JUDr. J. M.

Dňa 4. marca 2008 súd nariadil termín pojednávania na 2. apríl 2008.

Dňa 11. marca 2008 sťažovateľ zaujal stanovisko k vyjadreniu odporcu.

Dňa 26. marca 2008 odporca ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní.

Dňa 2. apríla 2008 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok č. k. 16 C 314/07-79, ktorým súd rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť sťažovateľovi 119 000 Sk s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 14. decembra 2006 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol.

Dňa 13. mája 2008 sťažovateľ podal odvolanie proti uvedenému rozsudku.

Dňa 14. mája 2008 aj odporca podal odvolanie proti predmetnému rozsudku.

Dňa 10. júna 2008 súd zaslal účastníkom konania odvolania s tým, aby sa k nim vyjadrili.

Dňa 18. júna 2008 sa sťažovateľ vyjadril k odvolaniu odporcu.

Dňa 11. júla 2008 okresný súd predložil spis spolu s opravnými prostriedkami Krajskému súdu v Žiline.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 314/07 dochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods.1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci

v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že doterajší priebeh napadnutého konania nemožno pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci. Skutkovú alebo právnu zložitosť preskúmaného konania inak vo svojom vyjadrení nenamietal ani podpredseda okresného súdu.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom, teda dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľa.

3. *Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu, pričom skúmal, či okresný súd postupoval v danej veci plynule a bez zbytočných prietahov. Z prehľadu procesných úkonov, ktoré vyplývajú zo súvisiaceho spisového materiálu, ktoré si ústavný súd zadovážil, vyplýva, že okresný súd konal vo veci v podstate priebežne, s výnimkou obdobia od 25. októbra 2007 do 4. marca 2008, keď bol vo veci skutočne štyri mesiace nečinný. Okrem tohto obdobia však okresný súd vo veci sústavne vykonal úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty v danej veci. Procesné úkony okresného súdu od nápadu veci 14. mája 2007 až do vydania rozhodnutia 2. apríla 2008 v podstate plynulo smerovali k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa, čo je hlavným účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (II. ÚS 61/98). Postup okresného súdu, aj keď*

nebol vždy bez prieťahov, sa zjavne nevyznačuje takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd tiež poznamenáva, že v zmysle svojej konštantnej judikatúry nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri napr. rozhodnutie I. ÚS 128/03 z 25. júna 2003 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01). Postup okresného súdu v danej veci sa v napadnutom konaní zjavne nevyznačuje takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd dospel k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní okresného súdu porušené nebolo.

Vzhľadom na uvedený záver ústavného súdu už bolo bezpredmetné rozhodovať o ďalších nárokoch sťažovateľa uplatnených v jeho sťažnosti (návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, o trovách konania a pod.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. marca 2009